

DUBAS (8) *sb m*

dubås, dubas-.

sg N dubås (5). \diamond *A* dubås (2). \diamond *pl A* dubasy (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII(XVIII) i XIX w.

Niewielki statek rzeczny wiosłowo-żaglowy, służący przeważnie do splawiania zboża, pochodzący przeważnie z województw ruskich; szkuta, barka; phasel(l)us, vectoria (navis) Calep, Cn; ancyromachus Calep; navis actuaria a. frumentaria a. oneraria, scapha Cn (8) : Phaselus – Dubås. Calep 798b, 68b, 1105b; Ale kto zmyślił przeciwne dubáfy/ Szkutę y do niey ták dziwne kulafy/ Wierzę że Polfce był nieprzyjacielem KlonFlis C4; (marg) Nausis actuariola. (–) A gdy zbijefz grofz ná komięfzce máley/ Sprawże też dubas nie názbyt zuchwály: Laduyże iągły y towáry fskromne/ A nie ogromne. KlonFlis E3.

Wyrażenie: »dubas warowny« (1): A nurt zász krzywy y gościnniec główny/ Gdzie ma iść fzkutá y dubas wárowny/ Wártem nazywą Rotman iuz nie młody/ Co świadom wody. KlonFlis F2v.

Szeregi: »dubas abo pułskuteczek« (1): Spraw dubas ábo pułkuteczek rowny Nie názbyt główny. KlonFlis E.

»szkuta abo (i) dubas« (2): Nausis frumentaria, fiue actuaria, fiue fluuiatilis, fzkutá ábo dubas: quae et nausis oneraria vocari potest. KlonFlis C4, F2v.

Cf **DŁUBAS**